

"Biz en evvel, bu fevkalâde zâtın (a.s.m.) bir derece kıymetini ve sözlerinin hakkaniyetini ve ihbârâtının doğruluğunu bilmeliyiz." Yüzlerce insan peygamberlik iddiasında olup yüzlerce din üretmişler ve bu kurucular da güzel ahlaklı insanlar. Ne dersiniz?

"Hem kendi aklına dedi: '*Biz en evvel, bu fevkalâde zâtın (a.s.m.) bir derece kıymetini ve sözlerinin hakkaniyetini ve ihbârâtının doğruluğunu bilmeliyiz. Sonra Hâlıkımızı ondan sormalıyız.*' diyerek taharriye başladı. Bulduğu hadsiz kat'î delillerden, burada, yalnız dokuz küllîlerine birer kısa işaret edilecek."

"Birincisi: Bu zâtta (a.s.m.), hattâ düşmanlarının tasdikiyle dahi, bütün güzel huyların ve hasletlerin bulunması;.."(1)

Yüz kapılı bir saraydan doksanı açık olsa, onu zahiren kapalı olsa, o on kapiya bakarak "*Ben bu saraya giremem.*" deyip geri dönmek akıl kârı değildir. Açık kapılardan girip diğer o on kapiya da açabiliriz.

Yani İslam'ın hak olduğuna dair deliller çok fazladır, sizin takıldığınız deliller bunlardan sadece birkaç tanesidir. Diğer deliller ile mutmain olduktan sonra, bu delillere bakarsanız, o zaman bu takıntı zail olup gider. Çünkü herkes her kapıdan girip hakikate tam anlamı ile nüfuz edemeyebilir.

Peygamber Efendimiz (asm)'in güzel ahlaklı olduğunu kabul ettikten sonra, onun elçiliğini inkâr etmek bir çelişki bir paradokstur. Çünkü Peygamber Efendimiz (asm)'in en büyük davası vahye mazhar olmasıdır ve Allah ile konuştuğunu ifade etmesidir ki, şayet bu konuda yalan söylüyorsa, o değil güzel ahlaklı olmak -*haşa*- insanlığın en alçağı en yüzsüzü olmak iktiza eder. Oysa onun güzel ahlaklı ve doğru sözlü olduğuna en azalı düşmanları bile şahitlik ediyor. Demek en büyük davasında doğru söylüyor ve doğru beyanda bulunuyor, bunun aksini söylemek ya da ortasını bulmak mümkün değildir.

Yapmacık ve suni ahlaklı birisi, insanları, özellikle de dahi derecesindeki alim ve aydınları sürekli bir şekilde aldatamaz kandıramaz. Şayet Peygamber Efendimiz (asm) -*haşa*- suni ve riyakar birisi olmuş olsa idi, Asr-ı saadetin Ebu Bekir ve Ömer gibi dâhileri, bunu çabuk fark edip onu terk ederlerdi ve canlarını ve mallarını ortaya atmazlardı. Yani "*Yalancının mumu yatsıya kadar yanar.*" sözü işlerdi.

Ayrıca tarihte peygamberlik iddia eden yalancıların durumu bellidir, hepsi kepaze olup tarihe kara bir leke olarak geçmişlerdir. Öyle gerçek nebiler gibi din sahibi olamamışlardır. Tarihte Hazreti Muhammed, Hazreti İsa, Hazreti Musa olabilmiş bir peygamberlik iddia eden yalancı bilmiyoruz. Sizin "yüzlerce" diye ifade ettiğiniz rakam abartılı ve yanlışır.

(1) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup.](#)